

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

3. neděle velikonoční cyklus B

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušení a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. (Lk 24, 35-43)

Milé děti, sv. Lukáš nám v dnešním evangeliu sděluje, jak učedníci měli „plnou hlavu“ Ježíše. Někteří ho totiž po jeho vzkříšení viděli, někteří s ním dokonce i mluvili. Ale také mezi nimi byli ti, kteří Ježíše neviděli, kteří měli velké pochybnosti, kteří svědectvím druhých nevěřili. Přesto o něm mluvili, to znamená, že byli spolu a snažili se to všechno kolem Ježíše společně pochopit. A pak se Ježíš všem ukázal. Poznali učedníci Ježíše? (*nechat odpovědět děti*). A za koho Ježíše považovali? (*nechat odpovědět děti*). Ano, považovali ho za ducha. Jenže duch nemá hmotné tělo. A slyšeli jsme, že Ježíš jim ukázal své rány po hřebecích a dokonce je požádal o jídlo, aby jim ukázal, že vstal z mrtvých i se svým tělem.

Jaké by to asi bylo, kdybychom Ježíše mohli vidět jako jeho učedníci. Kdyby se Ježíš ukázal každému a my si na něho mohli sáhnout a přesvědčit se na vlastní oči, že je to On. Pak by již nikdo neměl pochybnosti, že Bůh je. Nikdo by ve školce nebo ve škole neříkal, že je „nevěřící“. To by bylo všechno tak jednoduché. Jenže... Představte si děti, že by všichni lidé na celém světě chtěli vidět a dotknout se Ježíše. To by bylo přeci úplně nemožné. A přece pro poznání Ježíše můžeme použít naše smysly. Nejdřív si řekněme, jaké smysly vlastně lidé mají. Jsou to zrak, hmat, chuť, čich a sluch. Některé z těchto smyslů pro poznání Ježíše použít můžeme. Tak např. sluch. Když slyšíme Slovo Boží, když kněz nebo jáhen čte evangelium, je to Bůh, který skrze naše uši, skrze sluch k nám přichází. Když chodíme k přijímání (ti, co již byli připraveni na přijetí této svátosti) přijímají Ježíše chutí. I když se nemění viditelné stránky chleba, tak přesto je to pravý Bůh, kterého přijímáme. Ale použít hmat, zrak i čich už bude složitější. Potřebujeme zkrátka víru. Nevidíme, a přesto věříme, že Bůh je. Necítíme vůni Boha, a přesto věříme... Nemůžeme si na Boha sáhnout, a přesto... Víra je velký dar, který jsme od Boha dostali. Poděkujme za tento dar v modlitbě a prosme za ty, kteří ho ještě nemají, aby ho také dostali.

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

3. neděle velikonoční cyklus B

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. (Lk 24, 35-43)

Pomůcka: pracovní list smysly

Milé děti, sv. Lukáš nám v dnešním evangeliu sděluje, jak učedníci měli „plnou hlavu“ Ježíše. Někteří ho totiž po jeho vzkříšení viděli, někteří s ním dokonce i mluvili. Ale také mezi nimi byli ti, kteří Ježíše neviděli, kteří měli velké pochybnosti, kteří svědectvím druhých nevěřili. Přesto o něm mluvili, to znamená, že byli spolu a snažili se to všechno kolem Ježíše společně pochopit. A pak se Ježíš všem ukázal. Poznali učedníci Ježíše? (*nechat odpovědět děti*). A za koho Ježíše považovali? (*nechat odpovědět děti*). Ano, považovali ho za ducha. Jenže duch nemá hmotné tělo. A slyšeli jsme, že Ježíš jim ukázal své rány po hřebecích a dokonce je požádal o jídlo, aby jim ukázal, že vstal z mrtvých i se svým tělem.

Jaké by to asi bylo, kdybychom Ježíše mohli vidět jako jeho učedníci. Kdyby se Ježíš ukázal každému a my si na něho mohli sáhnout a přesvědčit se na vlastní oči, že je to On. Pak by již nikdo neměl pochybnosti, že Bůh je. Nikdo by ve školce nebo ve škole neříkal, že je „nevěřící“. To by bylo všechno tak jednoduché. Jenže... Představte si děti, že by všichni lidé na celém světě chtěli vidět a dotknout se Ježíše. To by bylo přeci úplně nemožné. A přece pro poznání Ježíše můžeme použít naše smysly. Nejdřív si řekněme, jaké smysly vlastně lidé mají. Jsou to zrak, hmat, chuť, čich a sluch. *Ukažte dětem pracovní list a rozdejte ho.* Některé z těchto smyslů pro poznání Ježíše použít můžeme. Tak např. sluch. Když slyšíme Slovo Boží, když kněz nebo jáhen čte evangelium, je to Bůh, který skrze naše uši, skrze sluch k nám přichází. Když chodíme k přijímání (ti, co již byli připraveni na přijetí této svátosti) přijímají Ježíše chutí. I když se nemění viditelné stránky chleba, tak přesto je to pravý Bůh, kterého přijímáme. Ale použít hmat, zrak i čich už bude složitější. Potřebujeme zkrátka víru. Nevidíme, a přesto věříme, že Bůh je. Necítíme vůni Boha, a přesto věříme... Nemůžeme si na Boha sáhnout, a přesto... Víra je velký dar, který jsme od Boha dostali. Poděkujme za tento dar v modlitbě a prosme za ty, kteří ho ještě nemají, aby ho také dostali.